

Harold "Bud" Lawson

Harold "Bud" Lawson är död. Jag kände honom egentligen inte, hade bara mött honom en gång, men ändå känns det som jag förlorat en värdefull vän och en källa till kunskap.

Jag ville ha honom att tala om datorer i ett större sällskap; det var i höstas vi pratades vid på telefon och det var väl OK. Han skulle bara ta sig igenom den där cancern, så kunde vi ta en öl och planera vidare. Det blev ingen öl och jag saknar honom.

Vi träffades innan dess i Linköping förra året, när det var gravöl för "Datsaabs vänner".

Jag hade naturligtvis hört talas om Bud och hans insatser vid konstruktionen av SAAB D23 – en revolutionerande teknisk lösning, där datorn kunde anta olika skepnader. En "hårdvara" som i någon mening var amorf och gick att kontrollerat anpassa till den miljö den skulle arbeta i. Buds idéer runt "Flexible CPU" var omstörtande och hade de fått spridning, skulle vi antagligen sitta i en tryggare värld, med mindre risk för ryska nättroll och kinesiska spionprogram.

Efter vi lämnat "Datsaabs vänner" till historien, skulle jag ta kvällståget till Stockholm för att åka vidare till Lidingö. Det visade sig att det skulle även Bud, han var också bosatt på Lidingö. Så satt vi och väntade på tåget, som gudskelov var försenat. Rejält försenat och det gav mig ett antal timmar med ett samtal som fortfarande lever inom mig.

När man började prata om datavirus (slutet 1980-tal) fnös jag bara åt illitterata klåpare, skränföckar och skrämselfpropagandister, som försökte göra sig märkvärdiga. Vem skulle kunna injicera skadlig kod i mina program, de kompilerades (översattes till maskinkod) visserligen av program jag inte hade kontroll över, men maskinkodens instruktioner kunde jag lätt konstatera följde mitt program, utan tillägg eller konstigheter. Ofta rättade vi programmeringsfel genom att ändra direkt i maskinkoden (vilket ställde till det om man inte också ändrade i källkoden). Några av oss ansåg att kompilatorns produkt var ett första förslag till maskinkod – slutprodukten var för dem ett slimmat program, med alla oväsentligheter borttagna.

Efter några år insåg jag att klåparen, det var jag. Jag hade levt i en förgången tid, där programmet låg som osten på hårdvarans bröd; vi hade inte ens smör mellan lagren. Nu klev vi in i en värld av smörgåstårter, det var lager på lager, där ingen hade totalkontroll vad som egentligen hände i alla skikt. Det blev dessutom lätt att fiffla in eller modifiera ett lager, som förgiftade tårtan och släppte in det ryska trollet.

Det var detta Bud ville åt, bland annat. Om du ska köra HTML-kod, ska du ha en dator som exekverar HTML i *hårdvaran*. Det ska inte finnas någon chans att skapa virus i underliggande lager, för där finns inga. HTML är osten direkt på brödet/hårdvaran, inget däremellan.

Dessutom skydde han programmering som inte var deterministisk – sådan kodning är också farlig och del av det moras vi nu befinner oss i.

Bud kände Grace Hopper, amiralen som uppfann Cobol och begreppet *bug* för programfel. Hon roades av stickning och stickade en tröja till Buds dotter. Buds farfar hette Larsson och var svensk, innan emigreringen till USA.

Han var en David mot ett tungt gäng, där alla hette Goliat. Trots att han hade bra slungstenar, fick han inte bukt med dessa jättar; de som nu har lett oss mot "the black hole of complexity".

Han lärde mig mycket den där kvällen på Linköpings Central; han satte ord och ljus på saker jag dunkelt anat. Jag är tacksam för att ha mött honom och saknar de möten jag hade hoppats på.

Han dog den 10 juni.

Torkel Danielsson
18 juni 2019